

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.302 van 26 april 2013
in de zaak A. 208.587/XII-7338**

In zake: de BVBA LEONARDO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eric Van der Mussele
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1 B10
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Timé

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD ANTWERPEN
2. de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 april 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 9 april 2013 van de burgemeester van Antwerpen waarbij het restaurant De Vinci voor één maand wordt gesloten met ingang van 12 april 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2013, om 14.30 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eric Van der Mussele, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekende partij is uitbaatster van het restaurant Da Vinci, gelegen te 2018 Antwerpen, Breydelstraat 28.

Op 9 april 2013 beslist de burgemeester van de stad Antwerpen “dat het verboden is in de instelling, gekend en/of genoemd Da Vinci, gelegen aan de Breydelstraat 28 te 2018 Antwerpen, enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen gedurende een periode van één maand, van vrijdag 12 april 2013 om 18.00 uur tot en met zaterdag 11 mei 2013 om 18.00 uur”.

IV. Schorsingsvoorwaarden

Algemeen

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

5. Wat specifiek de tweede en de derde schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen artikel 16, § 3, juncto artikel 8, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor dat het verzoekschrift een uiteenzetting bevat, eensdeels, van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen, en, anderdeels, van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid aantonen.

Standpunt van partijen

6. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft merkt verzoekende partij op dat de rechtspraak van de Raad van State in deze situatie het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel erkent “zodat men kan spreken van een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel”. Zij verwijst hiervoor naar twee arresten van de Raad. Ook hierbij mag worden betrokken wat verzoekende partij in verband met haar belang uiteenzet, namelijk dat wanneer zij niet kan uitbaten, de kosten van het restaurant wel doorlopen en zij bovendien in een moeilijke financiële situatie komt “die de zaak ten gronde kan richten” wat zou blijken uit een bijgebracht attest van de boekhouder.

Aangaande de derde schorsingsvoorwaarde wijst verzoekende partij erop dat de rechtspraak van de Raad van State in gelijkaardige zaken de hoogdringendheid erkent en dat gelet op de specificiteit van de zaak het restaurant aan de overzijde van de straat elke dag klanten van verzoekende partij zal aantrekken zodat zelfs in de toekomst de nadelen van de sluiting gedurende één maand zullen doorwegen.

Beoordeling

7. De bestreden sluitingsmaatregel is verzoekende partij betekend op donderdag 11 april 2013. Pas negen dagen later, namelijk op zaterdag 20 april 2013, heeft zij er de onderhavige vordering tegen ingesteld. Alsdan was al omzeggens een derde van de duur van de opgelegde sluiting verstreken. Deze vaststelling relativeert de tweede en de derde schorsingsvereiste.

8. Dit verloop kon en moest verzoekende partij in ieder geval in staat hebben gesteld om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarvoor zij zegt te vrezen, afdoende te detailleren en te documenteren. Van een verzoekende partij wordt immers bij haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwacht dat zij zich niet beperkt tot algemeenheden en vaagheden maar dat zij concrete en precieze gegevens aanbrengt. Zij heeft dit laatste evenwel niet gedaan.

8.1. Haar verwijzing naar twee arresten van de Raad van State om aan te tonen dat het te dezen zou gaan om een evident nadeel, mag niet worden aanvaard. De feiten bij deze arresten verschillen grondig van het voorliggende geval. Het arrest met nr. 82.188 van 6 september 1999 betreft een sluitingsmaatregel van 90 dagen. Het arrest met nr. 188.209 van 25 november 2008 betreft een sterk gedocumenteerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

8.2. Wat de financiële gevolgen van de sluiting betreft brengt verzoekende partij een verklaring van haar boekhouder bij.

Deze verklaring is beperkt tot de blote bewering dat een verplichte sluiting van één maand voor een jong bedrijf als verzoekende partij zeer zware financiële gevolgen heeft “waardoor haar activiteiten niet meer gegarandeerd kunnen worden met vermoedelijk een faillissement als gevolg” en dat de verplichte sluiting ook gevolgen heeft voor de tewerkstelling van de zes werknemers en de bedrijfsleiders.

Met geen woord, noch enig stuk echter licht zij toe hoe groot haar inkomsten, omzet, investeringen, cliënteel, zijn en welk gedeelte daarvan zij door de -nog te ondergane- sluiting dreigt te missen of te verliezen. In die omstandigheden komt de conclusie van verzoekende partij dat de -verdere- uitvoering van de bestreden beslissing het voortbestaan van haar zaak in het gedrang kan brengen, als schromelijk overdreven voor.

In zoverre verzoekende partij met voornoemde verklaring verwijst naar de personen die zij tewerkstelt, lijkt zij dan weer niet haar eigen maar andermans nadeel aan te voeren.

8.3. De bewering dat de bestreden beslissing langer zal duren dan de ene maand omdat tijdens de sluiting haar klanten de weg naar haar concurrent zullen hebben gevonden, wordt nergens door gestaafd en verzoekende partij laat evenzeer na aan te tonen waarom een eventueel beweerde aantasting van de naam en de faam van haar inrichting niet door een latere vernietiging kan en zal worden hersteld.

9. Tenminste de tweede van de cumulatieve schorsingsvoorwaarden is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Pierre Barra